

що за покойнитѣ си родители. Усиновление става още помежду свои роднини, когато нѣкоя епидемическа болѣсть умори родителитѣ на нѣкои дѣца и, докль сж още малки, взематъ ги и ги изглеждатъ като свои и, ако нѣматъ наслѣдници, оставатъ ги на имуществата за таквизъ подиръ смъртъта си. А пъкъ има и таквизъ обичаи, гдѣто роднинитѣ взематъ нѣкои сираци като свои, гледатъ ги до едно врѣме, послѣ ги даватъ на занаятъ и по тоя начинъ ставатъ полуусиновени, или като пастроци имъ се считатъ. И момчета, и момичета могатъ да бждатъ усиновени.

Отношението бива това, че усиновителътъ се задължава да остави въ наслѣдство на усиновений всичкото си движимо и недвижимо имущество подиръ смъртъта си, безъ да има нѣкой право да му се мѣси на работата, като въ сжщото врѣме извѣстява това на комшиитѣ за знание, дори за още по-добръ и по-здроаво става и писмено „прѣписване“ прѣдъ властитѣ (сждътъ). А пъкъ усиновений се задължава отъ своя страна на усиновителя, че ще му е вече като сжщи синъ, че ще го счита като свой баща и въ всичко ще му бжде покоренъ и послушенъ дори до смъртъ. Но най-главната причина за усиновлението, което става, е, че усиновений е длъженъ да гледа тѣзи нови свои родители до смъртъта имъ, да ги храни, облача, пои, погрѣбе честно, да имъ прави жито, парастасъ на тритѣ дни, на 40 дни, на шестъ-тѣ мѣсеца, на 9-тѣ мѣсеца, на 1 год., на 3 год. и пр. На това отгорѣ е облѣгнато всичкото усиновление и за това най-много се ярави на хората, каквото на нѣкои стари хорица, които правятъ това за да могатъ по край усиновений синъ да поминатъ леко и не тѣй кахърно останалитѣ дни на живота си.

Не съмъ срѣщналъ никждѣ въ селата да е станжло нѣкакво си усиновление съ нѣкой ожененъ чловѣкъ.

Усиновенитѣ по насъ въобще носятъ названията: *храненикъ* и *храненица*, а въ кжщи имъ говорятъ: *синко*, *дъще*; пъкъ тѣ отъ своя страна на усиновителитѣ си казватъ: *тате*, *мамо*, ако и положително да знайтъ, че не имъ сж сжщи родители. Други названия по насъ нѣма за тѣхъ. Усиновений въ знакъ на почитъ и уважение трѣбва да стори нѣколко поклони прѣдъ мнимитѣ си родители, да имъ цѣлуне ржка и на двамата и да влѣзе въ кжщи, като ще пита за всѣко нѣщо прѣдварително старитѣ, до когато имъ се научи